

MĂRTURISIREA PĂCATELOR CĂTRE DVHOVNIC DVPRĂ RÂNDVIABA SFÂNTULVI Munte ATHOS

Mărturisesc Domnului Dumnezeu meu Atotțiitorului, Celui în Sfânta Treime slăvit și închinat: Părintelui și Fiului și Sfântului Duh, și Stăpânei mele, Preabinecuvântatei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, tuturor puterilor cerești și sfinției tale (preasfinției voastre), cinstite părinte (Preasfințite Stăpâne), toate păcatele mele, câte am făcut din copilărie până astăzi și de la mărturisirea mea cea mai de pe urmă, cu umilință le mărturisesc:

Că multe răutăți am făcut, greșind fără de număr. Că în păcate m-am zămislit și în păcate m-am născut; în păcate am crescut și în păcate până în ziua și ceasul de acum am viețuit.

Că voia lui Dumnezeu și sfintele Lui porunci niciodată nu am păzit; nici frica și dragostea Lui mai înainte de toate nu am cinstit.

Că în noroiul poftelor dulceților trupești și în grijile vieții fiind cufundat, cu totul m-am întunecat la minte, ticălosul, și nebunește întru cunoștință am păcătuit; de unde rob și lăcaș patimilor m-am făcut și, din rău obicei, în răutăți și în toate voile

mele din tinerețe am urmat. Și așa cu lenevire și cu multă nesimțire până acum petrec, făcându-mă cu totul bucurie dracilor.

În viața mea faptă bună sau pocăință adevărată cu lacrimi de umilință nicidecum n-am arătat și în tot ceasul de a greși nu încetez.

Că ce fel de păcat nu am făcut?

Ce lucru drăcesc nu am lucrat?

Ce faptă grozavă și înverșunată nu am săvârșit? Cu covârșire și cu sânge, întru arătare și întru ascuns, cu voie și fără de voie, în știință și întru neștiință: cu lucrul, cu cuvântul, cu gândul, cu mintea și cu simțirile mele cele sufletești și trupești.

Știința despre Dumnezeu și despre sfinția ta (preasfinția voastră), duhovnicescul meu Părinte, și despre aproapele, nu am păzit-o curată, și când stau la rugăciune și la canon, mă cuprind de lenevire și nu mă rog cu trezvie și cu evlavie adevărată, ci în gânduri necuviincioase și în griji lumești și deșarte mă răspândesc. Pravila și canonul cel rânduit nu le împlinesc cum se cade. La biserică nu urmez în toate zilele. Și în biserică fiind, nu stau cu frică de Dumnezeu și cu luare-aminte la pravilă sau cu rugăciunea în minte, ci mă răspândesc cu gândul și dormitez întru nepăsare și fără de mustrare de știință. Sunt stăpânit de iubirea de sine-mi și de tot felul de dulceață: de odihnă și de voia trupului; de nebuna împătimită și de tot felul de iscodiri și necurății. Păcate multe și nelegiuiri cu neoprire săvârșesc.

Cu lăcomia pântecelui și neînfrânarea, în toate zilele nesățios și cu prea sațiu mâncând și bând, fără de vreme și fără de rânduială, la arătare și întru ascuns, masa de obște nepăzind și în beție petrecând.

Cu multă trândăvie și somn peste măsură; cu necurate năluciri și întinăciune în somn; cu multă întunecare drăcească petrec în gânduri necurate și în tot felul de curvie și înverșunări și toate simțirile mele sufletești și trupești mi le-am stricat cu reaua mea voință; cu lauda în minte și în gură, mândrindu-mă sufletește și trupește, îndulcindu-mă de slava deșartă și mâniind pe Dumnezeu; cu părerea de sine-mi că sunt ceva, cu înalta cugetare și cu îngâmfarea; cu iubirea de argint și cu toată agoniseala de prisos, de îmbrăcăminte și alte lucruri nefolositoare, cu scumpetea, cu silnicia, cu hrăpirea, cu nemilostivirea și cu neîndurarea; și când făgăduiesc a da ceva sau a face bine, nu împlinesc; cu fățarnicia și cu vicleșugul amăgind pe alții. Cu pâra și cu minciuna, cu mânia și cu iușimea, cu clevetirea, cu pizma și cu urâciunea, cu răsplătirea de rău, cu grăirea de rău, cu defăimarea și cu a lua în răs pe alții; cu nesupunerea, cu nerăbdarea; cu vorbe deșarte, cu glume și cu răs, cu limbuția, cu furțișagul și cu îndoirea în suflet și în gând, cu hula și cu necredința. Sunt cu

nemulțumire față de facerile de bine, către Dumnezeu și către oameni. Am osândit, am blestemat, am urât pe aproapele meu, am zavistuit, am ținut minte răul, am mințit, am fost martor mincinos, am jurat strâmb și am pus pe alții să jure. Sunt urător de frați, ocărăsc fără rușine, țin minte răul și caut să mă răzbun, am împietrire de inimă. M-am împins spre mânie de urâciune și cu toată răutatea sufletească și trupească. Certându-mă cu alții, cu vină și fără de vină, am îmbrăcit, am bătut, am lovit și sânge am vărsat și apoi n-am căutat să fac pace și să cer iertăciune, ci plin de urâciune și cu împietrire de inimă petrec neiertat. Am spus cuvinte de rușine și spurcate și am pricinuit sminteli și poticniri. Mi-am spurcat ochii cu privirea fețelor de sminteală și a părților ascunse, privind și pipăind fără de rușine. Am curvit: cu mintea, cu inima și cu sufletul și m-am spurcat cu poftele și cu învoirea. M-am înfrumusețat și m-am împodobit ca să fac ochilor străini plăcere spre sminteală. M-am fățărnicit și m-am lăudat ca să fiu numit și cinstit între oameni. Am înșelat, camătă am luat, pe sărac nu l-am căutat și cu vicleșug m-am purtat; pe cei scârbiți nu i-am mângâiat, nici i-am împăcat. M-am arătat nemulțumitor către făcătorii mei de bine, n-am inimă dreaptă către frați și către cei mai mari; am făcut răutate și vicleșug. De câte m-am mărturisit sfinției tale (presfinției voastre), păcate și neputințe, nu le-am mărturisit curat, cu frică de Dumnezeu și cu zdrobire sufletească; rușinându-mă am ocolit pricinile păcatului, ca să nu știi toate ale mele cum le-am făcut. Canonul ce mi l-ați dat nu l-am împlinit cum se cade și porunca sfinției tale (preasfinției voastre) nu am păzit-o.

Făgăduințele Sfântului Botez (și ale Dumnezeiescului și Îngerescului chip monahicesc) curate nu le-am păzit. Greșesc în toate zilele și în tot minutul, noaptea și ziua, de față și întru ascuns, smintind pe alții cu vederea, cu auzirea, cu mirosirea, cu gustul și cu pipăirea; cu neînfrânarea ochilor și a limbii și cu toate simțurile mele sufletești și trupești și fac intrigă între frați. Și fiindcă în toate fărădelegile am petrecut și câte slăbiciunea omului va putea greși, eu am greșit înaintea lui Dumnezeu și sunt vinovat întru toate păcatele fără de număr, pe care le-am mărturisit și câte am mai uitat.

Pentru toate acestea eu mă căiesc și îmi pare rău și cu sfărâmarea inimii, mă rog Preasfintei și Preabinecuvântatei slăvitei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, tuturor puterilor cerești și tuturor Sfinților și sfinției tale (preasfinției voastre), cinstite părinte (Preasfințite Stăpâne), să îmi fiți martori în ziua judecății împotriva vrăjmașului diavol, că toate acestea le-am mărturisit și canon pentru ele am primit, și te roagă lui Dumnezeu pentru mântuirea și îndreptarea mea, căci făgăduiesc să pun început bun. Amin!